

Hoover želi prijateljsko pogodbo z onimi demokrati, ki nasprotujejo načrtom predsednika Roosevelta

Washington, 20. avgusta. Bivši predsednik Herbert Hoover je danes kritiziral republikansko predsedniško kampanjo v letu 1936 in izjavil željo, da se naredi prijateljska pogodba z onimi demokrati, ki nasprotujejo predsedniku Rooseveltu.

Hoover je nadalje svetoval, da skliče republikanska stranka v letu 1938 konvencijo, ki naj odobri nove principe republikanske stranke. Republikanci se morajo že sedaj pripraviti za predsedniško kampanjo v letu 1940.

Iz članka, ki ga je Hoover objavil v magazinu Atlantic Monthly se jasno vidi, da bi Hoover rad prišel do popolne kontrole v republikanski stranki. Hoover je mnenja, da ima republikanska stranka tri sile:

1. bosti, katere je treba odstraniti.

2. Te slabosti so: Republikanska stranka se ne zna pravilno zagovarjati pred obrekovanjem. Republikanska stranka do sedaj ni mogla privabiti mladine v svoje vrste. In, v očigled obstoječih razmer stranka nima pravih načrtov za napredek.

Hoover z zadovoljstvom gleda na spor takozvanih Jeffersonskih demokratov v stranki. Izjavil je, da razlika med temi demokrati in republikanci ni velika in se lahko z njimi naredi pogodba proti Rooseveltu.

Osebnost, pravi Hoover, on ne išče predsedništva. Očita pa sedanji administraciji, da je uničila neodvisnost kongresa, neodvisnost sodnih in odpravila balanco lokalnih oblasti.

Nemci hujskajo Portugalko, Rusi pa Čeha. Evropske diplomatične intrige so na delu

London, 20. avgusta. Evropa je zopet postala sumljiva, ker je Portugalska prekinila svoje diplomatske zveze s Čehoslovasko. Češka vlada je nenejnost, da je tozadevno intrigirala Nemčija, ki želi izolirati Čeha, da ustvari iz Čehoslovaške drugo Porenje. To je za slučaj bližajoče se odločilne borbe med komunizmom in fašizmom, ki pride v kratkem na površje.

Hrvatski dan

Hrvatje v Clevelandu in okolici proslavijo v nedeljo 29. avgusta svoj peti letni Hrvatski dan. Slavnost se prične s sv. mašo ob 10. uri dopoldne v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti. Ob 1:30 popoldne se začne zbirati članstvo posameznih društev pred cerkvijo sv. Pavla, nakar odkorakajo v paradi do Slovenskega narodnega doma, kjer se nadaljuje slavnost. Predsednik John Čičić bo pozdravil goste, nakar se zaigra ameriška in hrvatska narodna himna. Govoril bo tudi župan Burton. Nastopili bodo razni pevski zbori in tamburaški orkestri. Odbor prijazno vabi tudi brate Slovence, da se udeležijo te proslave.

Družinska tragedija

37 let stari Esko Alto, 3305 Clinton Ave., je bil že več časa brez dela, poleg tega pa še jetičen. Pred šestimi tedni je prišel iz sanatorija. Od tedaj sta se z ženo vedno prepirala. Žena mu je očitala, da ga mora ona živeti. Končno je bilo možu dovolj, pograbil je revolver in ustrelil ženo. Pozneje je šel v klet, kjer je tudi svojemu življenju naredil konec.

Četrta obletnica

V nedeljo 22. avgusta se bo ob 10. uri zjutraj brala sv. maša v cerkvi sv. Vida za pokojnim Josipom Ahlinom v spomin četrte obletnice smrti. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Poroka

V soboto 28. avgusta se poročita Miss Elsie Suman, in Mr. Thomas Shipple. Obilo sreče!

Uporni otroci

Paris, 20. avgusta. Otroci španskih beguncev, ki so dobili zavetišče v taborišču blizu francoskega mesta Surresne, so se včeraj spuntali in zahtevali, da se jih vrne v Španijo. K otrokom sta bila poslana dva policista, da jih pomirita, toda otroci so policiste napadli s kamenjem in oba zelo ranili. Na poslopju, kjer se nahajajo, so smrkelci pobili vse šipe. Otroci so se spuntali, ker so bili vedno pod nadzorstvom. Do enakih nemirov je prišlo tudi v drugih taboriščih za otroke španskih beguncev. Oblasti se v bodoče nameravajo izogniti temu s tem, da oddajajo otroke v malih skupinah privatnim družinam.

Piketi aretirani

Trije piketi so se morali včeraj zagovarjati pred mestnim sodnikom Silberjem. Aretirani so bili, ker so napadli pri tovarni Federal Knitting Mills delavce, ki tam delajo, dasi je C. I. O. unija proglasila štrajk. A. F. of L. unija trdi, da ni štrajka. Piketi so napadli delavce in jih težko poškodovali. Sodnik Silber jih je spoznal krivim in bo obsodbo pozneje izrekel.

Nov grob

Nagloma je umrl Edward Skully, star 25 let, stanujoč na 1087 Addison Rd. Druge podrobnosti sporočimo v ponedeljek. Pogreb bo vodil Frank Zakrajšek.

Ameriška bojna ladja bombardirana pred Šangajem

Šangaj, 21. avgusta. Danes dopoldne je padla ena bomba na ameriško admiralsko križarko. Bomba je povzročila smrt ene osebe, dočim jih je bilo 18 ranjenih. Nadalje se poroča, da so začeli Kitajci divje bombardirati Šangaj iz zrakoplovov. Najmanj sto kitajskih letal se je pojavilo nad mestom. Kitajci so brezobzirno metali bombe. V mestu je vladala splošna panika. Mnogi mislijo, da je predznamenje prve večje kitajske ofenzive. Kitajci so prepričani, da lahko poženejo Japonce iz Šangaja. Na več krajih Šangaja je začelo goreti.

Žalostne razmere

Včeraj popoldne je bil povozen od nekega avtomobila na W. 117th St. in Western Ave. 73 let stari George Tindala, 3195 W. 116th St. Siromak je ležal na cesti, kjer je bil pobit, celih 40 minut, močno krvavel in ječal od bolečin. Poklicana je bila mestna ambulanca, toda ambulance ni bilo od nikoder. Končno se je siromaka usmilil neki voznik premoga, ki je imel prazen truk. Privezal je reveža na desko, ga položil na truk in odpeljal v bolnišnico, kjer je siromak kmalu potem izdihnil. Mestne ambulance so v skrajno žalostnem stanju. Ene so razbite, druge pokvarjene, in dasi je bilo že več enakih nezdod, pa se mestna uprava ne zmeni za izboljšanje položaja. Ko so dospeli policisti z ambulanco na mesto in je bil siromak že odpeljan, so navzoči ljudje glasno zasramovali policijo, ki pa seveda ni kriva, pač pa njih voditelji. Mož, ki je povozil Tindala, je bil pijan in je v trenutku nesreče vozil 70 milj na uro po Western Ave. Prijeli so ga in zaprli.

Smrtna kosa

V petek zvečer je v Babies bolnišnici nagloma preminula po porodu Mrs. Pauline Medevic, rojena Šepic, stara 22 let, in stanujoča na 1018 E. 76th St. Tu zapuščala žalujočega soproga Johna in novorojeno dete ter starše August in Helena Šepic, dva brata, Walterja in Edwarda, sestro Sally, poročeno Stojkovič, ter več sorodnikov. Pogreb se vrši v ponedeljek popoldne ob 1:30 uri iz Joseph žele in Sinovi pogrebnega zavoda, 6502 St. Clair Ave. in na Highland park pokopališče. Bodi mladi materi njen blag spomin. Preostali sorodnikom naše globoko sožalje!

Dve pripombi

Glede Slovenskega dneva v nedeljo 22. avgusta se poroča še sledeče: Kdor slučajno ne bi imel prilike prej kupiti vstopnice za razstavo, naj pride malo prej na mesto pred vhomom k razstavi. Tam bodo zastopniki Kulturnega vrta imeli vstopnice, in jih prodajali po 50c. Drugo je pa to: Za parkanje avtomobilov stane na razstavnem prostoru 35c. To je precejšnjo svoto. Kdor neče toliko plačati, se lahko poslužijo cenejših prostorov na Hamilton Ave., blizu 9. ceste, ki niso daleč od razstave in kjer velja parkanje samo 10c.

Zopet doma

Srečno je preстал operacijo v bolnici Mr. John Polz, 1413 E. 57th St. Nahaja se zopet na svojem domu, kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Slovenski dan

Ponovno apeliramo na vse zavedne rojake in rojkinje v Clevelandu in okolici, da ne zamudijo slavnosti v nedeljo, kajti Slovenci bomo imeli svoj dan na Veliki jezerski razstavi v Clevelandu. Drugi narodi so imeli že svoje dneve na razstavi, in tisoče in tisoče jih je dospelo. Pridimo tudi mi. Že lansko leto je bila udeležba sijajna, a za letos se pričakuje, da bo še večja. Enaka prilika za skupni nastop ne bo zlepa zopet prišla za naš narod. Žene in deklet nastopijo — več sto njih — v sijajnih narodnih nošah, dočim bodo v nedeljo prvič celotno zastopala vsa slovenska uniformirana društva naših deklet v pestrih uniformah. Program se začne v nedeljo ob pol treh popoldne s sijajno parado po razstavnem prostoru. Ob pol štirih se začne vršiti ostali program z igranjem ameriške in slovenske himne. Tri godbe bodo na razpolago. Slavnostni govor bo imel sodnik Hon. Frank J. Lausche. Po govoru sledi petje kvarteta "Zarja," potem pa izvajajo program narodne noše in uniformirana društva. V čast in ponos nam bo, da se odzove v nedeljo vsi. Vstopnice po znižanih cenah dobite pri Jos. Grdina, John Rozancu, pri Meljaču v Newburgu, pri Pezdritzu in Frank Lavriču v Collinwoodu in pri Mrs. Makovec v S. N. Domu.

Pomota tajnice

Tajnica Kluba narodnih noš je v petkovi številki napačno poročala, da je Mrs. Albina Novak namestnica predsednice pri Klubu. Naša predsednica in voditeljica Mrs. Ponikvar je odsotna iz mesta, in Mrs. Rose Zupančič kot podpredsednica je njena namestnica. Tam kjer bo Mrs. Zupančič naj se zbirajo narodne noše iz St. Clairskega okrožja v nedeljo. — Tajnica.

Opravljen vstopnina

Kdor gre na jezersko razstavo v Clevelandu mora plačati 75 centov vstopnine. Pri vhomu v takozvani oddelek "ceste narodov" pa zahtevajo še nadaljnjih 25c vstopnine. Trgovci, ki imajo svoje prostore odhod, protestirajo proti temu in odločno zahtevajo, da se ta nadaljna vstopnina odpravi, ker škoduje njih trgovini. Vodstvo razstave bo zahtevalo trgovcem najbrž ugodilo.

Frank Sotak

Odvetnik Frank Sotak, ki je znan po svojem političnem delovanju med narodnostmi v Clevelandu, bo najbrž imenovan za načelnika pomiloševalnega odbora države Ohio. Mr. Sotak je rodom Slovak.

Zadušnica

Za pokojno Mary Svete se bo v ponedeljek 23. avgusta brala v cerkvi sv. Vida ob 7. uri zjutraj sv. maša zadušnica v spomin 30-dnevne smrti pokojne. Prijatelji ranjke so prijazno vabljeni.

Tudi slepci kradejo

V Londonu, O., so včeraj zaprli 23 let starega Clifforda Clarka, ki je popolnoma slep, kar mu pa ni preprečilo, da je pridno kradel kokeši.

Španski nacionalisti še vedno napredujejo

Madrid, 20. avgusta. Trgovsko življenje v mestu Santander, ki je zadnje pomembno mesto Španske, ki je še v rokah madridske vlade, je popolnoma prenehalo. Prebivalci so prisiljeni graditi okope in utrdbe, kajti sovražnik je skoro pred durmi. Vse tovarne in trgovine v mestu so zaprli. Uslužbenci so bili poslani h četam na fronto. Ameriški torpedni rušilec Kane je danes dospel v pristanišče, da pobere ameriške državljanke, ki se se nahajajo v Santandru. Tudi francoske bojne ladje vozijo begunce iz mesta, kjer je življenje skoro popolnoma izumrlo.

Županski kandidati

Postava predpisuje, da morajo županski kandidati v Clevelandu imeti najmanj 3.000 verodostojnih podpisov, predno pride ime kandidata na glasovnico. Za kandidata Walterja O'Donnella so se bali, da ni predložil dovolj podpisov, toda volivni odbor je včeraj izjavil, da število zadostuje. Demokratski kandidat John McWilliams je predložil 125.000 podpisov in skoro enako število tudi republikanski kandidat Burton. Socialistični kandidat Dullea je dobil samo 4.000 podpisov in bo od teh mnogo izvrženih, komunist Winter je vložil 5.000 podpisov, Charles Hubbell 5.000 in Fred Kohler 5.034. Prava volivna kampanja se bo začela takoj po Delavskem dnevu.

Nedeljska parada

Kot se je poročalo je zbirališče za nedeljsko parado ob priliki Slovenskega dneva na Jezerski razstavi na 17. cesti. Na 17. cesti, kjer je zbirališče, se pride po deveti cesti, severno od Lakeside Ave., in je prva cesta na desno, severno od mostu. Zbirališče je točno ob pol dveh popoldne.

C. I. O. zgubila

V tovarni Cleveland Worsted Mills Co. so se včeraj vršile delavske volitve, da se dožene, kdo naj zastopa delavce pri kompaniji. Volitve so bile pod vladnim nadzorstvom. Pri volitvah je C. I. O. zopet zgubila. Za C. I. O. so delavci oddali 936 glasov, proti C. I. O. pa 955 glasov. Tudi v Ravenna, Ohio, so se včeraj vršile enake volitve v tovarni iste kompanije. Za C. I. O. je glasovalo 69 delavcev, proti pa 198.

Na počitnice

Mr. John Centa, zastopnik John Hancock Life Insurance Co., se poda danes na počitnice s soprogo. Odideta v Houghton Lake, Mich. Obiskala bosta spotoma tudi Pontiac, Flint in Detroit. Vrneta se dne 28. avgusta.

Ponarejen denar

Ko je hotela neka ženska včeraj plačati davke je predložila uradniku ponarejen bankovec za deset dolarjev. Žensko so prijeli a pozneje izpustili, ko je izjavila, da je dobila denar od nekega stanovanca v njeni hiši.

Himen

Danes se poročita ob 9. uri v cerkvi sv. Vida Mr. Frank Kranjc, 1061 E. 68th St., in Miss Mary Delgaudio, 1132 E. 66th St. Mnogo sreče novemu paru!

Španski nacionalisti zmagujejo na severu. Socialisti poročajo o zmagah okoli Madrida

Hendaye, Francija, 20. avgusta. Radio nacionalistov v Bilbao naznanja, da so čete generala Franca zasedle mesto Arenas, komaj 28 milj od Santandra, ki je predmet sedanje ofenzive nacionalistov na severu.

Radio nadalje naznanja, da se je podalo nacionalistom 1.700 vladnih miličnikov. V Arenas so dobili nacionalisti steklaro v posest, v kateri so začeli takoj obratovati, ker je steklo nujno potrebno v mnogih mestih.

Kitajci hrabro branijo svojo zemljo. Ponovno so zagnali napadajoče Japonce nazaj

Šangaj, 20. avgusta. Japonski marini so se morali včeraj obupno boriti napram držnim kitajskim napadom na vzhodnem okolišu mesta. Kitajci nameravajo japonske vsiljence pognati v Wangpoo reko.

Številna kitajska pehota je ves dan napadala Japonce, ki so že začeli bežati, toda so se končno vrnili na svoje mesto, ko so dobili pomoč od topov iz japonskih bojnih ladij, ki so zasidrane v Wangpoo reki.

Napad se je začel včeraj popoldne. Kitajci so skušali z napadom preprečiti izkrcanje številnih nadaljnjih japonskih čet. Bitka je prenehala, ko so začeli japonski zrakoplovi metati bombe nad mesto.

Amerikanci še vedno bežijo iz mesta. Obrežje reke Wangpoo je polno beguncev. Dva ameriška parnika sprejemata begunce. Včeraj je parnik "President Hoover" naložil nad japonskega bojne brodovja.

Skrb in stroški

Union City, N. J., 20. avgusta. Charles Dempsey, ki se vsak dan vozi z vlakom v New York na delo, je včeraj, ko je bil že v vlaku, začel misliti, če je "ugasnil" elektriko pod likalnikom v svojem stanovanju. Ves v skrbih je zapel svojo bradavico sprevo dniku vlaku. Sprevednik je tozadevno nekaj napisal na kos papirja in ga vrget iz vlaku na Summit postaji. Ravnatelj kolodvora je brzojavil v mesto Union City, kjer Dempsey stanuje, policiji kako in kaj. Policija je poklicala radio avtomobil, ki se je odpeljal v stanovanje Dempseyja. Vlomili so vrata in pogledali v sobo. Likalnik je bil mrzel. Stroški znašajo \$35.00.

Radi denarja v smrt

V hiši Frank Rutha, Ironton, O., je začelo goreti. Rutha so s težavo spravili iz hiše na varno. Tedaj se je pa spomnil, da ima v hiši \$1.500. Planil je v hišo, kjer sta pa zgorela oba — mož in denar.

Ubit na fronti

22 let stari Roger Carnel iz Clevelanda, ki se je vpisal februarja meseca v socialistično špansko armado, je te dni padel na fronti, kot poroča njegov brat Virgil, ki stanuje na 1886 E. 82nd St., škoda je mladega življenja.

Vreme

Včeraj je dosegla vročina v Clevelandu rekord vseh rekordov, ko se je termometer povzpela na 93! To stopnjo je dosegel ob 4:00 popoldne. Čez noč se ni dosti ohladilo. Še zjutraj ob 5. uri je kazal toplomer 88 stopinj. Za danes bo skoro enako kot včeraj, dočim prerokuje vremenski prerok za jutri hladnejše!

Lepa zmaga

V odločilni baseball igri, ki se je včeraj odigrala v Gordon parku so igralci kluba "Orel" od fare sv. Vida sijajno zmagali igralce od federacije SNPJ. Rezultat je bil 9:2. Igralci od SNPJ so nastopili v krasnih uniformah, dočim so bili naši "Orli" priprosto oblečeni, toda obleka ne odločuje, pač pa spretnost in — znat se mora! Čestitke "Orlom."

Smrtna kosa

Danes zjutraj je preminula Mrs. Agnes Srpič, stara 58 let, rojena v Goriči vasi, fara Leskovec. Stanovala je pri hčeri Ani Simončič, 3563 W. 65th St. Podrobnosti poročamo v ponedeljek. Pogreb bo vodil A. Grdina in Sinovi pogrebni zavod.

Prvorojenka

Pri družini Mr. in Mrs. Louis in Mary Milavec, 1069 E. 61st St. se je zglasila tetica štoklja in prinesla zalo hčerko prvorojenke. Mati in dete sta v Glenville bolnišnici, kjer se prav dobro počutita. Iskrene čestitke!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmakalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 centa.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 centa.

JAMES DEEBEE and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

13 No. 196, Sat., Aug. 21, 1937

Kongres in predsednik

V Ameriki je vse mogoče, bo rekel danes opazovalec sedanega političnega položaja v Washingtonu, in zlasti še oni, ki pozna razmerje, ki danes prevladuje med predsednikom in med kongresom. Mnogo izrazito nenavadnega se je pripetilo v ameriški politiki tekom zadnjih sedmih mesecev, odkar zboruje ameriški kongres.

Pretekli teden se je kongres popolnoma uprl predsedniku Rooseveltu. To ne bi bilo nič čudnega, če bi v obeh zbornicah, ali pa vsaj v eni imeli večino republikanci. Današnji kongres je skoro tri četrtine demokratski, torej pripada ogromna večina članov obeh zbornic isti stranki, katere načelnik je predsednik.

Predsednik že od januarja meseca sili kongres, da sprejme postavko, ki določa delavske plače in delavske ure. Dasi glasom tega načrta delavcem, vsaj v severnih državah republike, ne bi bilo mnogo pomagano, pa je vendar nekaj bolj kot nič, a vendar so zagnali kongresmani tak krik v javnost kot bi se šlo za propast republike. Demokratiški kongresniki, zlasti oni v poslanski zbornici so se predsedniku očitno uprli in sedaj je že gotovo, da delavska postavka vsaj tekom te zasedanja kongresa ne bo prišla na vrsto.

Drugi poraženi načrt predsednika Roosevelta je njegova zahteva za reorganizacijo zveznih uradov. Poslanska zbornica je sicer ta načrt, potem ko ga je precej spremenila, sprejela, toda gotovo je, da bo v senatni zbornici načrt poražen. Tudi sijajni načrt predsednika, da se dovoli gotova svota, da se gradijo dobre in poceni delavske hiše, bo najbrž poražen.

Na vrsti za smrtno obsodbo je tudi predsednikov načrt za kontrolo poljedelskih pridelkov. V senatni zbornici ta načrt že tako mrcvarijo, da je sigurno, da ga bodo zadržali. In Rooseveltov načrt za spremembo poslovanja zveznih sodnij, je bil ubit pretekli mesec ob silnem vriskanju — demokratiški senatorjev in poslancev!

Ko se je kongres pred sedmimi meseci zbral k delu, potem ko je bil predsednik Roosevelt izvoljen z največjo večino, kar jo je še kdaj dobil kak ameriški predsednik, je vse pričakovalo, da bo vladala sloga med predsednikom in kongresom in da se bodo naredile za narod koristne postavke. Saj je resnica, da je bilo mnogo kongresmanov izvoljenih radi Roosevelta, ko so se obsili za njegovo suknjo in s pomočjo Roosevelta prišli na površje.

Prišlo je narobe, kot se je pričakovalo. Tekom prvih šest mesecev kongres ni naredil skoro ničesar. Prazne besede so polnile uradni kongresni zapisnik. Ko je pa Roosevelt opomnil kongres, da je treba iti na delo, so demokrati začeli metati en Rooseveltov načrt za drugim v politično pozabljenost. Nekateri se izgovarjajo, da ni dovolj časa, da bi kongres podrobno debatiral o teh važnih točkah. Toda če v sedmih mesecih 531 mož v kongresu ne more narediti pet postav, ki bi bile narodu v korist, tedaj je to najbolj žalostno spričevalo za sedanji kongres. Roosevelt jim je predložil svoj program takoj prvi teden, ko so začeli zborovati.

Kongres sili domov, in bržkone bodo kongresniki za pustili Washington tekom enega tedna. Silno važno delo ni ti napol ni dovršeno. Predsedniku Rooseveltu ne preostaja drugega kot obrniti se na narod in mu raztolmačiti položaj ter vreči vso krivdo na kongres. To bo predsednik tudi storil. Obenem se pa ukvarja predsednik z idejo, da skliče kongres k izrednemu zasedanju, na katerem bo predložil one točke, katere je kongres sedaj zavrgel. Tako bodo kongresniki ob svoje sicer nezasužene počitnice.

Predsednik Roosevelt je bil ves čas preveč popustljiv s kongresom. Mahinacije strankarskih sebičnejšev bi moral že zdavnaj ožigosati in nasprotne spraviti na sramotni stebel. Toda v tem oziru je Roosevelt vse preveč gentleman. Tozadevno mu manjka velikega kola, katerega je rabil njegov predhodnik Theodore Roosevelt, ki je znal precej robato nahlutiti kongres in doseči, kar je zahteval.

Na vsak način bo moral tudi Franklin Roosevelt začeti enako. Ako ne gre zlepa, bo šlo zgrda. Roosevelt je lahko prepričan, da narod še vedno zaupa v njega in ga bo podprl pri vsakem koristnem koraku za narodni napredek.

Kaj pravite!

Če bi bile danes županske volitve v Clevelandu, bi bil izvoljen demokrat McWilliams. Tako trdijo taki, ki imajo politiko za zajetek, malco in večerjo. Ampak, pravijo isti, do jesenskih volitev je še dva meseca in pol in v tem času se lahko mnogo preokrene. Toliko je pa že danes gotovo, da bodo volitve precej "close" in ne bo več 40,000 glasov večine, kot jo je imel Burton pred dvema letoma.

Odkar se je začela vojna v Španiji, so socialisti "priznali" sledeče uspehe: izstrelili so 13,400 nacionalističnih zrakoplovov, zajeli so 80,000 avtomobilov in tankov, zaplenili 6,000 topov, ubili, ranili ali vjeli, 2,600,000 nacionalistov. Pa to še ni vse. Zavzeli so Cordoba 20 krat, Toledo 16 krat, Oviedo 20 krat in Huesco 33 krat, a so ta mesta še danes v rokah nacionalistov. That's a lot of bunk!

BESEDA IZ NARODA

Spomini o Tone Zorkotu

"Father Kužnik in 'Kid' Zorko sta utonila danes zvečer!" to so bile besede, ki sem jih slišal po telefonu tisto soboto večer. Postal sem trd in mrzel. Ne eden, ampak dva tako dobro poznana, tako priljubljena prijatelja sta izginila iz našega sveta za vekomaj. In tudi poslovila se ni sta. Že zgodaj v nedeljo se je vest razširila v naši fari in obžalovanje je zavladalo v vseh naših srcih.

Tone Zorko mrtev! Saj ne more biti res! Kako bom jaz to razumel, ko sem dan za dnevom bil z njim v bližnjem prijateljstvu? Saj ga vidim tako dobro kako je hodil okrog John Carroll univerze; ali pa skakal v jedilnici; ali pa skrbno študiral v šolski sobi par minut pred kakšno važno skušnjo.

Dobro se spominjam, kako sva se spoznala. To je bilo pred dve leti. Pričela sva pohajati v univerzo na University Heights. Takrat je bilo poslopje še nedokončano in so bili delavci okrog nas; to je bilo šumenja in razbijanja. Niti stolov nismo še imeli v razredih! Že prvi dan sem opazil, da profesorji kličejo nekoga Zorkota za mojim imenom. "No, to je pa že spet Slovenec," sem si mislil, "saj so imena z 'Z' navadno slovenska." Prišel sem k njemu in ga obgovoril: "Vi se pišete Zorko, kaj ne?" "Ja," mi on odgovori, "pa kaj zato?"

"No, potem ste Slovenec in prihajate iz fare Marije Vnebovzette v Collinwoodu."

"Gotovo. A tudi Vi?"

"Ne, ne!" hitro odvrnem, "jaz pridem iz švedske fare, ki je največja, najlepša, najboljša..." tako sem se bahal, pol v špaso.

"Oh! Bežite no bežite, kaj boste Vi meni pravili..."

Tako sva se že v prvem sestanku priljubila drug drugemu in sva se pogovarjala šaljivo. In potem je bilo prijateljstvo bolj in bolj pristržno, kajti Tonček je bil izreden fant, resničen, priazen, zanimiv. Večkrat sva šla hodit uro ali dve; kajti univerza je ven iz mesta. Rada sva hodila po razbeljenem tlaku; zelena drevesa in trava vse okoli nas in vonj tak, ki nas je spominjal na stari kraj, dasi ga nisva nikdar videla. In takrat sva govorila o raznih stvareh, ki zanimajo študente. Mnogokrat sva se pogovarjala o tem ali onem, ker sva imela nasprotno mnenje. Enkrat sva se razgovarjala o evoluciji, drugič o dekletih in njih pomenu v svetu, tretjič o večnosti, četrtič o pomenu življenja, itd. Večkrat sva se skregala radi "romanticizma" in "realizma." Jaz sem mislil, da sem mu tako čisto in natančno razložil da je "romanticizem" resničen in pravičen. Tone je pa godrnjal kako trd sem, da ne priznavam in ne vidim, da je "romanticizem" samo sanje na-pol zaspanega beta, in da je "realizem" je živo in praktično življenje. In tako naprej. Včasih sva šla brezskrbno in veselo, posebno po kakšnih skušnjah, katere sva izvrstno prestala. Včasih, pozimi, v največjem mrazu, sva gazila v snegu, dva čevlja debelo, kajti tam na samem zasneži precej. Kadar sva bila dobre volje, sva se špasala in jaz sem ga dražil kako je "lep" in kako "zna." In on bi zamahnil z roko in se zasmejal kot je samo on znal.

Med seboj sva imela tekme v študijah in sva tudi stavila, da bo on imel boljši uspeh; on je pa trdil, da bom jaz imel boljši uspeh v skušnjah in študijah. Ampak Tone je bil izvrsten študent, ki se je zanimal za učenje. Dve leti je bil prekinil pohajanje v šolo. Zopet je poprijel in je srečno prišel na univerzo. Vedel je, kaj se pravi delati in študirati.

Vendar ni vedno držal obraza v knjigah, kakor smo radi dražili drug drugega. Vsak ponedeljek zjutraj bi si pripovedovali, kako smo se mislili učiti, pa kako so ovire odvrčale našo pot. (Saj smo bili pripravi za dober izgovor!) In smo pripovedovali, kako smo šli na to zabavo, oni ples, ali pa v kino. Ja! bili so veseli časi in jih ne bomo uživali nikdar več. Nikdar več ne bom videl njegovo osebo v sobah ali pa v dvorani. Nikdar več ne bo njegov lahki glas odmeval po hodnikih, ali pa njegovi veseli in lahki smehljaji nas razveselili. Zaman bodo profesorji klicali Zorkota, ker ga ni; odšel je; ga ne bo nikdar več. Jože, ali veš kaj to pomeni? Nikdar več!

Celi dve leti sem vedel, da je "Kid" Zorko mislil na duhovski stan, ampak niti besede o tem. To sva se tajno razumela in jaz sem vedel, da fant ni rad o tem govoril. To je imel on sam z Bogom. In seveda, mnogo vzrokov je, ki bi ga odvrnili lahko, da doseže svoj cilj. (Ko bi bili vedeli!) Tudi ko se je začel učiti grški jezik, ki je precej dobro znamenje, da se fant misli pripraviti za duhovnika, sem "pomešal" vprašanje in ljudje niso vedeli. In včasih, kadar nas je zbadlo, smo ga dražili. "Oh! Tone ne bo zadovoljen z duhovskim stanom. Ne! Ne! On bo nagovoril papeža Pija, da ga posveti vsaj za nadškofa, če ne kar za kardinala." In se je Tonetu malo zamerilo in je postal tih in trezen. Nam je bilo hudo in predno smo šli domov smo ga prosili odpuščanja, pa se ni hotel podati. In smo ga ponovno prosili in vprašali, če je jezen na nas. Ne bi odgovoril, ampak se držal modro. Ob zadnjem trenutku, ko bi se ločili, bi pa z vso silo udaril po hrbtu, tako da mi je sapo vzelo, on bi se pa nasmejal in jo pobral. "Ja, ti Tone ti!"

Zadnji junij je imel skušnjo, da bi bil sprejet v semenišče, in je srečno prestopal. Ampak že tistikrat je prosil nas slovenske fante, da naj molčimo, dokler res ne oddide. In komaj en teden pred smrtjo, je dvema študentoma pripovedoval o semenišču in njegovem veselju, in kako je mati z vsem svojim veseljem in navdušenjem šivala in delala obleke za svojega sina — semeniščnika. In vedno je rekel: "Če bo mogoče, če vse srečno prestopam, če bom še živ in zdrav, 'itd.' kot, da bi vedel, da ne pride v semenišče.

Lepo nas je prosil, da naj molčimo o njegovem odhodu; kajti vedel je, da bomo mnogo o njem pisali. To je bilo že določeno in sem tudi povedal, da naj se boji! On ni hotel biti razpisan po časopisju, ampak se je toliko podal, da bi mi o njem pisali potem, ko bi že odšel. No, sedaj pišemo pa o njegovi smrti.

Ko sem videl bridko žalost njegove matere pred pogrebom, in ko sem slišal in videl njegovega očeta, kako se je zjokal pred grobom, sem si mislil: "Grdo je naredil fant! Toliko hudega prizadeji materi in očetu, — ni prav storil, ko je utonil." Vendar ni utonil nalašč; saj ni rad odšel s sveta in pustil tako žalovanje in hudega za seboj. Hudo je!

dirati. Vendar ni vedno držal obraza v knjigah, kakor smo radi dražili drug drugega. Vsak ponedeljek zjutraj bi si pripovedovali, kako smo se mislili učiti, pa kako so ovire odvrčale našo pot. (Saj smo bili pripravi za dober izgovor!) In smo pripovedovali, kako smo šli na to zabavo, oni ples, ali pa v kino. Ja! bili so veseli časi in jih ne bomo uživali nikdar več. Nikdar več ne bom videl njegovo osebo v sobah ali pa v dvorani. Nikdar več ne bo njegov lahki glas odmeval po hodnikih, ali pa njegovi veseli in lahki smehljaji nas razveselili. Zaman bodo profesorji klicali Zorkota, ker ga ni; odšel je; ga ne bo nikdar več. Jože, ali veš kaj to pomeni? Nikdar več!

Celi dve leti sem vedel, da je "Kid" Zorko mislil na duhovski stan, ampak niti besede o tem. To sva se tajno razumela in jaz sem vedel, da fant ni rad o tem govoril. To je imel on sam z Bogom. In seveda, mnogo vzrokov je, ki bi ga odvrnili lahko, da doseže svoj cilj. (Ko bi bili vedeli!) Tudi ko se je začel učiti grški jezik, ki je precej dobro znamenje, da se fant misli pripraviti za duhovnika, sem "pomešal" vprašanje in ljudje niso vedeli. In včasih, kadar nas je zbadlo, smo ga dražili. "Oh! Tone ne bo zadovoljen z duhovskim stanom. Ne! Ne! On bo nagovoril papeža Pija, da ga posveti vsaj za nadškofa, če ne kar za kardinala." In se je Tonetu malo zamerilo in je postal tih in trezen. Nam je bilo hudo in predno smo šli domov smo ga prosili odpuščanja, pa se ni hotel podati. In smo ga ponovno prosili in vprašali, če je jezen na nas. Ne bi odgovoril, ampak se držal modro. Ob zadnjem trenutku, ko bi se ločili, bi pa z vso silo udaril po hrbtu, tako da mi je sapo vzelo, on bi se pa nasmejal in jo pobral. "Ja, ti Tone ti!"

Zadnji junij je imel skušnjo, da bi bil sprejet v semenišče, in je srečno prestopal. Ampak že tistikrat je prosil nas slovenske fante, da naj molčimo, dokler res ne oddide. In komaj en teden pred smrtjo, je dvema študentoma pripovedoval o semenišču in njegovem veselju, in kako je mati z vsem svojim veseljem in navdušenjem šivala in delala obleke za svojega sina — semeniščnika. In vedno je rekel: "Če bo mogoče, če vse srečno prestopam, če bom še živ in zdrav, 'itd.' kot, da bi vedel, da ne pride v semenišče.

Lepo nas je prosil, da naj molčimo o njegovem odhodu; kajti vedel je, da bomo mnogo o njem pisali. To je bilo že določeno in sem tudi povedal, da naj se boji! On ni hotel biti razpisan po časopisju, ampak se je toliko podal, da bi mi o njem pisali potem, ko bi že odšel. No, sedaj pišemo pa o njegovi smrti.

Ko sem videl bridko žalost njegove matere pred pogrebom, in ko sem slišal in videl njegovega očeta, kako se je zjokal pred grobom, sem si mislil: "Grdo je naredil fant! Toliko hudega prizadeji materi in očetu, — ni prav storil, ko je utonil." Vendar ni utonil nalašč; saj ni rad odšel s sveta in pustil tako žalovanje in hudega za seboj. Hudo je!

"Kid!" Kakor zvezda, ki se vtrne in zablješči po nebu in zgine, a pozabljena pa ni, tako si ti za nekaj trenutkov zablješči pod našim življenjskim nebom. A v naših srcih ne boš pozabljen, ko Te ne bo več na svetu.

Nekaj besed pa še moram reči o Father Kužniku, ki je bil Tonetov zvest prijatelj. Videl sem ga le dva ali trikrat, slišal samo enkrat. O njem sem pa vedno dobro slišal in tudi Tone je dosti, dostikrat pripovedoval, kako dober človek je bil. Žal, da se

Ta slika slovenske gostilne Ljubljana in njenega osebja je bila vzeta na Veliki jezerski razstavi v Clevelandu. Na sliki so, od leve proti desni: Amelia Turšič, Elsie Gerbetz, Mimie Lipovec, Margaret Rožanc, Julia Dobida. Zgorej: John Rožanc in Frank Bajec.

Ta slovenska gostilna, katero vodi John Rožanc, je letos zelo lepo in okusno urejena; je veličko večja kot lansko leto. Stene so okrašene z lepimi starokraj-skimi slikami, katero delo je iz-

nisva seznanila osebno, a tudi on je odšel tako dramatično in nepričakovano in za njim je bilo silnega žalovanja. In če se spominimo še na Rev. Victor Viranta, vidimo tri najbolj priljubljene in aktivne fante, ki so bili določeni službi božji. Le Bog ve zakaj morajo taki vzorni mladenci zgodaj umreti. Zato pa naj sorodniki iščejo tolažbe v Bogu. Mi vsi globoko čutimo z njimi.

Joseph F. Zelle.

Slovenski dan na razstavi

V nedeljo 22. avgusta se bo vršil na veliki jezerski razstavi v Clevelandu slovenski dan. Program in parado je pripravljali odbor, kateremu načeljuje Mrs. Albina Novak, tako uredil, da bo v čast narodu in prav gotovo en dan na veliki jezerski razstavi, ki bo prekašal vse druge. Pri paradi in programu bo sodelovalo enajst slovenskih ženskih skupin, večinoma žene in dekleta v uniformah, ki so članice Slovenske ženske zveze in Woodmen Circle ter SDZ. Sodelovalce bodo tri godbe: godba Bled, godba sv. Lovrenca in godba društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ. Dalje bo na stotine žena in moških v slikovitih narodnih nošah. Vprizorilo se bo tudi slovenske narodne plesse, za katere bo poskrbela Mrs. Grm. Naš sodnik g. Frank Lausche bo nastopil kot govornik.

Žene in moške, ki imate narodne noše, pridite v nedeljo ter se pridružite paradi Slovencev. Vstopnice bodo proste za vse, ki se udeležijo parade in narodnih nošah. Zbirališče bo na 17. cesti in novi bulevar pri jezeru. Tukaj naj bo vsak na mestu najkasneje ob dveh. Vstopnice za rastavo pa lahko dobite po znižanih cenah, to je po 50c, pri John Rožancu, 15721 Waterloo Rd., ali pa pri Joe Grdinu, 6121 St. Clair Ave.

Pričetek bo v naravi

Euclid, O. — Sezona piknikov ali izletov se pomici proti svojemu zatonu. Letos je bilo dokaj raznovrstnih piknikov. Za naš Euclid pa bo gotovo največji in najpomembnejši piknik v nedeljo 29. avgusta na Modličnikarjevi farmi. Ta piknik priredi skupni klubi, ki so združeni v "The Sims for Mayor klubu." V tem klubu je združenih več bivših političnih strank, ki so se letos zedinile, da skupno delujejo za izvolitev Mr. Simsa prihodnjim županom našega mesta. Vsa znamenja kažejo jako povoljno. Tukaj ne deluje samo slovenska skupina, temveč vse skupine in vse narodnosti. Vsi smo se strnili v eno geslo: Sims za župana!

Glavni namen piknika je, da se bolj spoznamo med seboj ter si skupno načrtamo pot, ki nas bo peljala do slavne zmage pri prihodnjih volitvah. Zato Slo-

vršil Valerio Ogrin.

Kadar obiščete razstavo v Clevelandu, ne pozabite se tudi ustaviti v slovenski gostilni, kjer boste prijazno sprejeti in prav po domače postreženi z dobro jedjo in pijačo. Grm brata, oblečena v narodno nošo, pa igrata na harmonike pristne domače polke in valčke, po katerih se tudi lahko malo zapleše.

Ako nameravate obiskati razstavo in slovensko gostilno, ne odlašajte dolgo, ker razstava bo 6. septembra zaključena.

venci in Slovenke, bratje Hrvatje in Srbi in njih družine, imenu Slovenskega demokratskega kluba vas prav prijazno vabimo, da gotovo posetite naš piknik. Zabave bo dovolj za vse. Postrežba bo prvovrstna v vseh ozirih. Za plesalce bo na razpolago izvrstna godba. Pripeljite s seboj tudi vaše mlajše, ker tudi zanje bo nekaj posebnega. Pa tudi rojake in rojakinje iz drugih naselbin prav prijazno vabimo. Čim več nas bo, tem večji ugled bomo imeli pred drugimi, ki tudi pišejo po svojih časopisih v ta namen.

Del te zabave bo pa že v soboto proti večeru. Kateremu dopušča čas, je prav dobrodošel. Seve, glavno bo pa v nedeljo popoldne. Član kluba.

Zahvala iz domovine

G. Antonu Tekavcu v Clevelandu! Podpisani župni urad Bloke se prav pristržno zahvaljuje za poslano denarno zbirko za popravo oltarja v podružnični cerkvi v Ravniku v skupnem znesku 4,500 Din, ki ste jih poslali g. Antonu Turku, posestniku na Volčjem. Tudi smo prejeli seznam vseh blagih darovalcev, ki so večji ali manjši znesek darovali v ta namen. Tudi pogoje Vaše bomo zvesto izpolnili tako glede sv. maše kakor tudi z razglasitvijo vseh darovalcev, da bo ljudstvo zvedelo, da so še dobri ljudje na svetu.

Vsem tem dobrim darovalcem kakor tudi Vam, g. Anton, se prav pristržno zahvalimo za ves trud in vso Vašo poštrevnost, ki ste jo imeli s to zbirko. Na ta način ste nam omogočili, da se bo stvar le izpeljala s pomočjo državne in banovinske podpore, kakor tudi s podporo drugih naših dobrotnikov. Mnogokrat sem prav resno dvomil, če bomo sploh mogli to popravilo ljudje na svetu.

Dragocen spomin

Tolažba je za žalujočo družino, kadar so zadnji obredi tako opravljeni, da zapuste za seboj dragocen slikovni spomin na ljubljeno. Skrbna pozornost podrobnostim, moderna oprema in fino trenirano osebje z dolgo izkušnjo nam omogoča, da vršimo take vrste postrežbo.

August F. Svetek

POGREBNI ZAVOD

478 E. 152nd St.

Kenmore 2016

v roke vzeti, ker so časi tako nekam čudni in hudi za denar. Amerika nas je prav dobro podprla in na ta način dala pogum za nadaljnje delo. Vsa čast in zahvala Vam, blagi dobrotniki! Bog naj Vam na priprošnjo sv. Roka obilno povrne. Bog živi! Župni urad Bloke, F. Svigelj, župnik.

Če verjamele al' pa ne

Saj ste tole že morda slišali, pa nič ne de. Vam bo vseeno tehnika, bi sklenil, da gre v "fremd" in sicer naravnost na cesarski Dunaj. Srečno pride tje in kar zija, ko vidi toliko krasnih palač, kakršnih celo na Menišiji ni in jih tudi ne bo, zlasti odkar je pogorel Krušcov grad.

In Francija zanese pot tudi v Prater, prelep park in bolj obširen kot naša Lokavšca. Samo tepk ni bilo v Prateru, v Lokavšci pa so. Ko hodi sem in tje in si ogleduje razne zanimivosti, ga prime nekaj človeškega, torej nič čudnega. Ja, pa kam bi šel, ko pa ni nobenega plotu, kjer bi se potolažil in olajšal svoje težave.

K sreči vidi obširen grm in kar naglo stopi tje zad in... Tedaj pa vidi prihajati po stezi policaja. Ker ve, da se ne bo prav sešlo, če ga policaj zaloti pri prepovedanem dejanju v mestnem parku, hitro vrže klobuk na corpus delicti in mirno stoji poleg. Policaj pride in ga strogo vpraša, kaj tukaj dela. Francelj začne pripovedovati z važnim glasom:

"Veste, gospod policaj, kanarček mi je ušel. Po vsem Prateru sem ga lovil in zdaj se mi je komaj posrečilo, da sem ga vjel. Kar klobuk sem vrnil nanj. Zdal bi šel pa rad domov po ptičnico, pa se bojim, da bi mi ta čas kanarček ušel."

"No, temu se pa lahko odpotmore," odvrne prijazno policaj. "Vi tectite domov po ptičnico, jaz pa bom tukaj ta čas pazil, da kanarček ne uide."

Seve, Francelj jo urnih pet po piše s kraja prečuden situacije. Kaj klobuk, saj ni dosti vreden. Policaj pa hodi strumno gor in dol pred klobukom, pa vneto pazi, da bi se kanarček ne izmuznil izpod njega.

Pa se primeri, da pride mimo višji policijski inšpektor. Ko vidi svojega podrejenega hoditi za grmem gor in dol, ga strogo vpraša:

"Kaj pa delate tukaj? Saj ni rečeno, da morate biti ravno pri tem grmu!"

Stražnik mu pa lepo razložijo zadevo o kanarčku in da bi rad storil dobro delo nekomu, ki je tekel domov po ptičnico. Saj je v regelcih rečeno, da morajo biti policaji postrežljivi.

"No, je že res," odvrne inšpektor. "Pa kaj ne bi bilo boljše, če bi kanarčka vjeli v roko? Potem bi šli onemu človeku lahko naproti in tudi bolj gotovo bo, da vam ne bo ušel. Takole bova napravila. Jaz bom držal za krajce pri klobuku, vi boste pa segli z roko pod klobuk in kanarčka zgrabili."

"Saj res, gospod inšpektor, tako bo še najboljšje!"

Dobro. Inšpektor pritiska za krajce, policaj pa se pripravlja z roko, da naglo seže pod klobuk.

"Le pazite," ga opominja inšpektor, "da ga boste dobro in varno prijeli."

Policaj približa roko h klobuku, potem pa naglo seže pod klobuk. Pa obstane kot otrdel in izbuljenih oči gleda v inšpektorja.

"Kaj pa je?" ga vpraša ta.

"Jej, jej, kaj bo pa zdaj, — kanarčka sem zmaslil!"

Roža sveta

POVEST IZ DOBE TRETJE KRIZARSKE VOJSKE

Angleški spisal: H. R. HAGGARD

Prevel: I. M.

Radi tega je sultan izpremenil načrt, peljal svojo vojsko na vzhodno stran in se utaboril blizu cedronske doline. Ko so kristjani videli, da podira šotore, so mislili, da je opustil oblego in po vseh cerkvah hvalili Boga. Ali drugo jutro se je bela vrsta šotorov pojavila na vzhodni strani in tedaj so vedeli, da je njihova usoda zapečatenjena.

V mestu jih je bilo mnogo, ki so se hoteli podati sultanu in ljuti so bili razpore med njimi in pa onimi, ki so prisegli, da raje umrjo. Naposled so se dogovorili, da pošljejo odposlanstvo k sultanu. Saladin jih je sprejel v navzočnosti svojih emirjev in svetovalcev. Vprašal jih je, kaj žele, in odgovorili so mu, da so se prišli pogajati glede pogojev predaje. Na to jim je odgovoril:

"V Jeruzalemu biva gospica, moja nečakinja, znana med nami pod imenom balbeška princezinja, med kristjani pa Rozamunda D'Arcy, ki je pred kratkim pribežala v mesto v spremstvu viteza gospoda Wulfa D'Arcyja, ki sem ga videl hrabro se boriti v vrstah vaših bojevnikov. Izročite jo meni, da na stopim proti njej kot zasluzi, potem pa govorimo dalje. Dotlej vam nimam ničesar drugega povedati."

Večina odposlancev ni ničesar vedela o tej gospici, le eden, dva sta rekla, da se jima zdi, da sta slišala o njej, da pa jima je neznan, kje je skrita.

"Tedaj se vrnite, pa jo poiščite," je rekel Saladin in jih odpustil.

Odposlanci so se vrnili in povedali, kaj so opravili pri Saladinu.

"V tej zadevi," je vzkliknil patriarh Heraklij, "lahko za-dostimo Saladinovi zahtevi. Poiščite mu nečakinja ter mu jo izročite. Kje pa biva?"

Nato je eden naznanil, da je

to znano vitezu gospodu Wulfu D'Arcyju, s katerim je prišla v mesto. Poslali so nemudoma ponj. Prišel je z razbitim oklepom in krvavim mečem v roki; pravkar je bil odbil napad na zunanje trdbe in jih vprašal, kaj želijo od njega.

"Radi bi vedeli, gospod Wulf," je rekel patriarh, "kje imaš skrito gospico balbeško princezino, ki si jo ukradel sultanu?"

"Kaj je tebi na tem, gospod?" je vprašal Wulf nakratko.

"Veliko, meni in vsem; Saladin se sploh neče pogajati z nami, dokler mu je ne izročimo."

"Ali hoče torej zbor izročiti krščansko žensko Saracenom proti njeni volji?" je vprašal Wulf resnobno.

"Mcramo," odgovori Heraklij. "Vrh tega je ona njihova."

"Ni," je odvrnil Wulf. "Saladin jo je odpeljal z Angleškega in ona mu je odnekaj skušala uiti."

"Ne trati nam časa," vzklikne patriarh nepotrpežljivo. "Izvedeli smo, da si ljubimec te ženske. Najsi je to kakor hoče, Saladin jo hoče imeti in k Saladinu mora. Zatorej nam brez nadaljnjega odlašanja povej, kje je, gospod Wulf!"

"Poiščite si jo sami, gospod patriarh," je odvrnil Wulf razkačen.

"Ni me strah, če govorim resnico," je nadaljeval Wulf, "saj je znano vsem. Povem pa še temu človeku, da je dobro zanj, da je duhovnik, dasi nevreden; kajti če ne bi bil, bi mu razklal glavo, ko se je drznil imenovati gospico Rozamundo moje ljubimke." Tresoč se od jeze se je velik vitez obrnil in odšel iz zborovalne dvorane.

"Nevaren človek," je rekel Heraklij, "bled kakor zid, 'jako nevaren človek. Nasvetujem, da ga zgrabite in vržete v ječo.'"

"Res," odgovori gospod Balian, ki je bil vrhovni poveljnik v

meštu, "jako nevaren človek — za svoje sovražnike, to vam lahko izpričujem. V bitki pri Hatinu sem videl njega in njegovega brata, kako sta prodirala skozi celo saracensko vojsko in videl sem ga v vrzeli na zidovju. Dal Bog, da bi imeli še več tako nevarnih ljudi!"

"Ali on me je zalil!" je zavpil patriarh, "mene in mojo sveto službo."

"Resnica ne more biti žalitev," je odgovoril Balian pomenljivo. "Vsekakor je zasebna zadeva med vama, radi katere pač ne moremo zavreči enega naših itak maloštevilnih poveljnikov. Kar se nadalje tiče te gospice, mi cela stvar kar nič ne ugaja —"

Pri teh besedah je vstopil sel, ki je oznanil, da je Rozamundo skrivališče najdeno. Vzprijeta je bila kot novica v samostan devic svetega Križa v Via Dolorosa.

"Sedaj pa mi še manj ugaja," je nadaljeval Balian, "kajti dotakniti se je, bi bilo bogomržno." Tedaj je vstal drug poveljnik — eden tiste stranke, ki je bila za mir — ter dokazoval, da zdaj pač ni čas biti tankovestnim, ker jih sultan v njihovi stiski sploh posluša ne bi hotel, dokler mu ne izroče gospice, da jo sodi radi njene krivde. Ker je njegova nečakinja, bi se ji bržkone nič hudega ne zgodilo; pa najsi bo tako ali tako, mnogo boljše je, da se enemu zgodi krivica, ali celo umrje, kakor mnogim.

S takimi in enakimi besedami jih je izvečine pregovoril, tako da so se konečno vzdignili in podali proti samostanu svetega Križa, kjer je patriarh zahteval, da jih puste vstopiti, kar mu seve ni bilo mogoče zavrniti. Prednica jih je sprejela in vprašala, česa žele.

"Hči," je rekel patriarh, "v tvojem varstvu je neka gospica po imenu Rozamunda D'Arcy, s katero želim govoriti. Kje je?"

"Novica Rozamunda," je odgovorila opatinja, "moli pred svetim oltarjem v kapeli." Pri tej priliki je eden zamrmral: "Pod svetim varstvom je," a patriarh je nadaljeval:

"Povej nam, hči, ali moli sama?"

"Neki vitez jo čuva pri molitvi," se je glasil odgovor.

"O! Sem si mislil, da nas prehitijo. Tudi je disciplina pri vas bolj ohlapna, če dovoljujete, da udirajo vitezi v vašo kapelo. Ali pelji nas tja."

"Z ozirom na nevarne čase in gospico bodi," je odgovorila opatinja.

Kmalu potem so bili v veliki, mračni kapeli, kjer so dan in noč gorele svetilke. Tam pri oltarju je klečala ženska v obleki novice, ki se je z rokami oklepala oltarja. Pred ograjo pa je klečal vitez Wulf nepremično kakor kip ob nagrobnem spomeniku. Začuvši jih, je vstal, se ozrl in izdrl svoj veliki meč.

"Vtakni meč nazaj v nožnico," je ukazal Heraklij.

"Ko sem postal vitez," je odgovoril Wulf, "sem prisegel, da bom varoval nedolžne pred škodo in božje oltarje pred oskrnjenjem. Radi tega ne vtaknem meča v nožnico."

"Nanj se ni treba ozirati," je rekel eden iz družbe in Heraklij je nagovoril Rozamundo:

"Hči," je zavpil, "polni tuge te pridemo prositi, da se žrtvuješ za ljudstvo, kot se je naš Gospod zanj žrtvoval. Saladin zahteva tebe kot begunko in sorodnico in dokler te mu ne izročimo, se neče pogajati z nami glede rešitve svetega mesta. Radi tega te prosimo, pojdi tja."

Na te besede je Rozamunda vstala in rekla opirajoč se z roko na oltar:

"Sama sem se podala v nevarnost in nekdaj je dal svoje življenje, da se rešim iz muslimskih rok. Radi tega se ne morem vrniti k njim nazaj."

"Tedaj te moramo zgrabiti, kajti naša stiska je velika," odgovoril patriarh mrko.

"Kaj!" je rekla. "Ti, patriarh

tega svetega mesta, me hočeš s silo odpeljati od Najsvetjeh. Od tukaj so na povelje nepravicega sodnika vlekli našega Izveličarja v smrt in kmalu nato je bil Jeruzalem vzet z mečem. Ali hočete tudi mene vleči od kraja, ki so ga Njegove noge posvetile in me celo v tem oblaku žrtvovati sovražnikom, ki mi znabiti ukažejo voliti med smrtjo in koranom? Če se to zgodi, vas zagotavljam, da bo vaša žrtev zaman, da bodo vaše ulice vse rdeče od krvi tistih, ki so me vlekli iz tega svetišča."

Nato so se začeli posvetovati; večina pa jih je izjavila, da jo morajo izročiti Saladinu.

"Pojdi prostovoljno, prosim te," je rekel patriarh, "ker te ne bi radi s silo primorali."

"Le s silo me boste mogli odpeljati," je odgovorila Rozamunda.

Tedaj se je oglasila opatinja.

"Gospodje, ali hočete v resnici to izvršiti? Potem vam povem, da se brez kazni ne bo zgodilo. S to gospico rečem i jaz, da boste poplačali to dejanje s svojo krvjo, znabiti tudi s krvjo nas vseh. Spomnite se na moje besede, ko zajamejo Saraceni mesto in bodo klali vaše otroke."

"Odvezujem vas tega greha," je zavpil patriarh, "če je sploh greh."

"Daj odvezo samemu sebi," mu je Wulf prestregel besedo, "pa vedi, samo eden sem, a imam nekaj moči in izurjenosti. Ako poskusim kdo le dotakniti se novice Rozamunde z namenom, da bi jo odpeljal kot Saladinovo žrtev, predno jaz umrjem, jih je mnogo med vami, ki so danes zadnjikrat videli solnce."

"In pridejati tako umor bogoskrnstvu!" se je Rozamunda oglasila. "Gospodje! Pomislite, kaj storite — pa pomnite, da storite vse to zaman. Saladin vam ni obljubil drugega, nego da se hoče pogajati z vami, ako mu mene izročite; saj s tem še niste nič dosegli. Imejte usmiljenje z menoj, pojdite svojo pot, izid vsega pa prepustite božji roki."

"Res je," je vzkliknil nekdo: "Saladin ni dal nobene obljube." Tedaj je stopil prednje mestni poveljnik, ki je prišel za njimi v kapelo in je stoječ v ozadiju slišal vse, kar se je zgodilo, ter rekel:

"Gospod patriarh, pustite vso stvar; to nam ne more prinesiti nič dobrega. Ta oltar je najsvetjše in najslavnejše svetišče v celnem Jeruzalemu. Ali se hočete drzniti siloma odpeljati od njega devo, koje edini greh je, da je kot kristjana pobegnila Saracenom, ki so jo ukradli z njene domačije? Ali se morete drzniti izročiti jo njim in gotovi smrti, ki jo tam čaka? To bi bil

pač čin strahopetcev in bi nam prinesel usodo bojazljivcev. Gospod Wulf, vtakni meč v nožnico, pa bodi brez strahu. Če je v Jeruzalemu kaj varnosti, je tvoja gospica na varnem. Opatinja, prosim, odpeljite jo v njeno celico."

In odšli so vsi, le Wulf je ostal pa opatinja, ki je stopila k Rozamundi, jo objela rekoč, da je nevarnost za nekaj časa odstranjena in da naj se poda k počitku.

"Pojdem, mati," je odgovorila

Rozamunda in ihtela, "ali pa sem prav storila? Ali ne bi bilo prav, če bi se izročila Saladinovi jezi, če je toliko življenj s tem morda rešenih? Znabiti pozabi na svojo prisego in prizanehe mojemu življenju, dasi bi potem nikdar več ne mogla pobegniti, dokler je kak grad v Balbeku in kak zastražen harem v Damasku. In kaj težko je posloviti se od vseh, ki jih človek tako ljubi," in ozrla se je proti Wulfu, ki je stal oddaleč.

(Dalje prihodnjič.)

ST. VITUS HOLY NAME Weekly Review

CONTRIBUTORS TO INTEREST FUND

\$5.00: Mrs. Zaletel, John Gornik, Frank Zakrajsek, Mary Legan, Anton Sturniša, Henry Frank, Andrej Tekeuc, Leo Belinger, Joe Pils, John Tutin, John Petrovič, D. Tomazin, Frank J. Macerol, Anton Basca, Mrs. Frances Leskovec, Mr. in Mrs. John Zakrajsek.

CLAMBAKE

Yes, sir! An honest-to-goodness old-fashioned Clambake right in our own church hall. Clams, savory roasted springers, sweet potatoes, sweet corn, bouillon and all the trimmings! Doesn't it make your mouth water! This clambake is being sponsored for the benefit of the church on Sept. 12 in the church hall, E. 61st St. and Glass Ave. Serving will be from 4 in the afternoon until late in the evening. Tickets are selling for \$1.50 and are now on sale. Ask any of the church councilmen for tickets and help sell some. See a councilman after any of the Masses tomorrow.

VACATIONING

From Kankakee, Ill., comes a card from Eleanor Karlinger, who says she is enjoying her stay in a real hick town. She will also stop in Chicago and Joliet on her trip.

MERCHANTS' PICNIC?

We wonder if anything is being done about a Merchants' Picnic for the benefit of our church?

St. Mary's Spectator and Commentator

IN MEMORIAM

"Take, O Lord, and receive my entire liberty, my memory, my understanding, my whole will. All that I am, all that I have, Thou hast given me, and I give it back again to Thee, to be disposed of according to Thy good pleasure. Give me only Thy love and Thy grace; with these I am rich enough, nor do I ask for aught besides."

This prayer of St. Ignatius Loyola, founder of the Society of Jesus, truly describes the wishes of the late Father Kuznik and Anthony Zorko.

† Father Ludwig Kuznik †
Father Ludwig Kuznik was born August 25, 1907. He attained his elementary education at St. Lawrence's parish school. Father Kuznik entered Holy Name High School where he made his secondary studies and after a year at Holy Name he transferred to Cathedral Latin to complete his high school education. Immediately after his graduation from Latin, Father Kuznik entered Our Lady of the Lake Seminary to complete his studies for the holy priesthood.

Father Kuznik was ordained a priest by the Most Rev. Joseph Schrems, Bishop of Cleveland, on the 26th day of May in the year 1934. How hap-

py he must have been for on that day he had attained the highest honor that God bestows upon human beings. Needless to say he was ambitious to make a great success of his chosen vocation.

Shortly after his ordination the Rev. Father Kuznik was sent to our parish, St. Mary's of Collinwood, as an assistant of the Rt. Rev. Msgr. Vitus Hribar. With him at St. Mary's was a fellow classmate, the late Rev. Victor Virant. The two young priests began their short lives as ministers of God by setting themselves to work on a program which was to include many things to aid our parish in making progress.

Their splendid work was interrupted by the death of Father Virant, but the Rev. Father Kuznik, then acting pastor in the absence of Rt. Rev. Hribar, did not stop the program but worked even more fervently to attain the goal set by the two of them.

Father Kuznik did splendid work in aiding to remodel the portable and worked as hard as he could to complete the Study Club Room. His earnest co-operation with the Rev. Celestnik and the officers of the Holy Name Society resulted in forming a much better foundation for our Society. His excellent work with the Young Ladies Sodality will never be

forgotten. His excellent supervision of the Dramatic Guild resulted in productions of outstanding success.

But nothing that I can say about his great works would be enough to describe his great love and zeal for the parish.

Anthony Zorko

Anthony Zorko was born June 26, 1916. He received his preliminary education at St. Mary's, Collinwood, from where he graduated in June, 1939. The following year he entered Cathedral Latin High School and received his second diploma in June, 1933. He was an honor student during his entire four years at Latin. Because of lack of funds Anthony Carroll. During his two years at Carroll he attained high scholastic honors. He was to enter Our Lady of the Lake Seminary this fall as the final step toward becoming a priest.

Among the many things that Tony has done during his short life are his outstanding service as an altar boy, a position that he had held for eleven years. He was vice president of the Holy Name Society during this past year. He was active member of the Dramatic Club and the Study Club. Tony was editor of the St. Mary's Spectator and Commentator for the past year and was acting co-editor this year.

We extend our sincere sympathy to the immediate relatives and friends of the deceased. May they rest in peace!

CONDOLENCES

The members of the Holy Name Society offer their sympathy to the Kozar and Kallin families. Mr. Kallin and Mr. Kozar passed away on Saturday, August 7, 1937.

SPECIAL MEETING

The president of the Holy Name Society would like to meet the officers of the Young Ladies Sodality and Dramatic Guild on Monday, August 23, 1937. This meeting is very urgent and the officers are urged to attend.

COMMUNION SUNDAY

Sunday, August 22, (tomorrow) is Communion Sunday for the Holy Name Society Juniors. Members will please meet in the church basement at 7:15 A. M.

DID YOU KNOW THAT . . .

In Connecticut, Good Friday is usually proclaimed by the governor as a day of fasting and prayer?

In 1659 the Colony of Massachusetts passed a law forbidding the celebration of Christmas and that any offender was fined five shillings? — Twenty years later the law was repealed.

Holy Thursday is a national holiday in the Philippine Islands?

STATION YLS

The tragedy which has left us breathless for the last two weeks, is one which we sincerely hope never to experience again. It still seems unbelievable that August 1st was the last time the majority of St. Mary's parishioners had seen our dear Father Kuznik, and that at our Parish Picnic. The day had been beautiful and merriment prevailed. Father left soon after the din ceased to his well-earned vacation, to seek rest.

Our God willed that he enjoy bodily relaxation for a brief week! He called him to his eternal reward on that day of sorrow, August 7.

Our hearts were touched when we saw other parishes grieving. Words are such empty things, and his followers, ourselves, could but echo heartfelt sympathies. Our minds and hearts were too full of grief to express our deep sorrow.

The days and months we were privileged to spend in his company will be cherished forever in our hearts. The late Father Vic Virant was ever in our conversations, and now that the "pals" are together, we will keep their memories fresh, and hope to carry on the noble work they have propagated.

Our Sodality has lost its beloved Moderator, but we intend to grow into a bigger and better organization in the future, so that his efforts shall not have been in vain.

May he send his spiritual guidance to us in our every undertaking!

We wish to thank our neighboring friends from Barberton, Cleveland, Newburg and Euclid for the kind sympathy at the time of our bereavement.

We grieve also for our never-to-be-forgotten friend of the Sodality who has gone to sleep the sleep of peace, Anthony Zorko . . .

His ever present smile and his hearty greetings were our comfort and mainstay in many undertakings. Never did he refuse to help when assistance was imperative.

He was the most good-natured "Kid" — the object of many jokes, which he invariably turned into proper praises. It is only now that we realize just how much we needed him — life has of a sudden become decidedly empty. His hopes and ambitions had been a spur to many of us — his indolent followers. Eagerly we waited for him to realize his high aim in this world. We were proud of our would-be Seminarian, sincerely we felt the hand of God when he plucked this youngster and bade him "Come!"

We are become resigned to our Fate, and echo "God willed it!"

WE WON'T FORGET, AND MAY GOD REST THEIR SOULS!

The Young Ladies' Sodality wishes to announce that the entire social program for the month of August has been cancelled.

Te regular monthly meeting will be held August 31st at 8 o'clock.

TUXEDO RENTAL
For Weddings and other Formal Occasions

Gornik's
6217 ST. CLAIR AVE

NO SQUAT NO STOOP NO SQUINT

With the New 1938

Automatic Tuning PHILCO

SEDAJ . . . bi morali lastovati ta popolnoma nove vrste Philco! Delan za vašo udobnost, z vzdignjeno panelo . . . da se lahko dobi postaja . . . stojite all sedite. En pogled in imate vašo najljubšo postajo . . . en premik in Philco avtomatično tunanje vam jo dobi perfektno. Perfektnost glasu je možna s famoznim Inclined Sounding Board . . . prekomorske postaje, kot jih zmore dati le Philco . . . kabineti krasno izdelani.

\$89.95

Se prodajajo samo s Philco High-Efficiency Aerial, da se zagotovi najboljša prejemanje prekomorskih postaj.

OBLAK FURNITURE CO.
6612-14 St. Clair Ave. HENDERSON 2978

"Let's Explore OHIO"

FAMOUS OHIO HOMES

WILLIAM TECUMSEH SHERMAN

COURTESY STANDARD OIL CO. OF OHIO

Lancaster offers the visitor two glimpses of the early life of William T. Sherman, one of the outstanding leaders of the Civil War.

He remains best known for his exploit "Marching Through Georgia" which gave birth to the song, recording the march of his army "from Atlanta to the sea." Sherman's march is commonly credited as the most powerful single influence toward ending the war.

On East Main Street is the little home where Sherman was born,

Feb. 8, 1820. A few doors away is the home of the Ewing family where William was reared after his father's death.

Somerset, a short distance east of Zanesville in the general vicinity of Lancaster, was the home of another famous Civil War general, Phil Sheridan, whose famous ride to rally his troops against Confederate attack has thrilled school boys for generations.

In nearby Zanesville is the "Y" bridge crossing the Muskingum and Tuscarawas rivers in the heart of the city. It is said to be

the only bridge built on this unique design. Visitors near Zanesville usually take time to view the unusual sight.

Quickly accessible to Zanesville and Lancaster lie the beautiful and interesting formations of Ash Cave, Old Man's Cave, and the many caverns that make the section around Logan the objective of a host of Ohioans who find that their own state possesses spots which rank at the top in beauty and grandeur. Fifteen miles north of Lancaster is beautiful Buckeye Lake.